

Մի Քանի Նոր Գրչագրեր

Լ. Գ. ՄԻՆԱՍԵԱՆ

Հայ գրչագրերն եւս, հայ ժողովրդի նման, ցրուած են ի սփիւռոս աշխարհի: Այս է գլխաւոր պատճառը, որ երբ մի նոր քաղաք կամ երկիր եմ այցելում, տեղի հայերի հետ, փնտռում եմ նաեւ հայ գրչագիրներին, լինեն դրանք իրենց հարազատ տէրերի՝ հայ ժողովրդի դաւակնների ծոցում, թէ ինչ որ օտարի պատկանող, մի արուեստի ու հնագիտական թանգարանում:

Վերջին շուրջ տասը տարուայ ընթացքում, այլ գրչագրերի հետ, որոնց մի մասի ցուցակ անցեայում յանձնուել է մամուլին, գտնուել են այլ գրչագրեր եւս, որոնց ցուցակը բերում ենք այստեղ:

Ներկայ գրչագրերը թուով տասը հատոր են, որոնցից վեցը Աւետարան, իսկ չորսը մէկական օրինակ, Պարգատումար-երգարան, Բառարան-ժողովածու, Մանկուքիւն Յիսուսի եւ Պատմութիւն Լուրփիկիւն եւ Աղէփսանդրի:

Այս գրչագրերից վեցը գտնուում են Նոր Զուգայում, երկուքը՝ Թեհրանում, մէկը՝ Լոնտոնում եւ մէկն էլ՝ Աթենքի Բենաքի թանգարանում: Վերջին երկուսը ցուցակազրել եմ 1977 եւ 1978 թուականներին, երբ առիթն ունեցայ կարճ ժամանակով յիշեալ քաղաքներն այցելել:

Վստահարար դեռեւս որոշ անհատների մօտ եւ կամ զանազան թնայարաններում, գարձեալ կը գտնուեն նոր գրչագրեր, որոնք դեռեւս անձանօթ են մեր բանասիրութեան, որոնց յայտնաբերումով ոչ միայն նոր թիւ կ'աւելանայ մեր ներկայ ունեցած ու յայտնի գրչագրերի թիւի վրայ, այլ եւ նրանց բովանդակութիւնը եւ ունեցած յիշատակարանները կարող են նոր լոյս սփռել մեր պատմութեան մութ կէտերի վրայ եւ օգտակար հանդիսանալ մեր ուսումնասիրողներին ու բանասէրներին:

ԹԻԻ 1
ԱԻԵՏԱՐԱՆ
1480 Բ.

Թերթ՝ 271: Պրակ՝ 22, իւրաքանչիւրը 12 թերթ: Մեծուքիւն՝ 20·7 × 15·5 × 7 սմ.: Նիւք՝ Դեղնաւուն հաստ թուղթ: Կազմ՝ Կաշեպատ տախտակ, վրան զարդագծեր, ներսից գունաւոր չիթ կտոր: Պահպանակ՝ 4 թերթ մազաղաթեայ՝ սկզբում եւ վերջում երկուական: Աւետարանի մասեր, երկաթագրով 9-10-րդ դար: Վիճակ՝ Լաւ, որոշ մասերում ջուր տեսած եւ որոշ էջեր փոքր սեւացած, մի քանի պրակ փոքր տեղահանուած: Պարսպ քերթեր՝ 3բ, 4ա, 4բ, 7ա, 55բ, 56ա, 268բ, 269: Գիր՝ Բոլորգիր: Գրուքիւն՝ Երկսիւն: Տողեր՝ 21: Գծումները՝ ճնշումով, մատիտով լուսանցքագծեր: Թանաք՝ Սեւ, գլուխների սկզբնատողերն ու մեծատառերը կարմիր: Զարդագրութիւններ՝ Աւետարանների սկզբնատողերն ու մի շարք մեծատառեր, հաւքադրեր եւ կենդանադրեր: Պատկեր՝ Չորս աւետարանիչների, Մատթէոսինը վնասուած 7բ, 80բ, 128բ, 206բ: Կիսախորան՝ 8ա, 81ա, 128բ, 206բ: Ճակատագարդ՝ Չունի: Լուսանցագարդ՝ Բաւական թուով ծաղիկներ եւ թռչուններ, մանրանկար 13ա: Ժամանակ՝ Զիթ (1480): Պատուիրատու՝ Ամիր բէկ, տէր Սիամոն, Վարդանէս եղբայրներ:

Ծանօթութիւն. Պատկանում է Սարգիս Մարտինին, Թեհրան:

ԳԼԵԱԻՈՐ ՅԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆ

264ա — Արդ մեք երեքեան եղբարքս միարան Ամիրէկս տ[է]ր Սիամոնս, Վարդանէս սիրով եւ յաւժար կամաւք եւ յղնայ փափաք տենչմամբ ցանկացաք եւ գնեցաք զսբ. աւետարանս ի մայրաքաղաքս Բջնի: Եւ եղաք յիշատակ ի դունն աթոռոց Սբ. Ա[ստուա]ծածնիս եւ Սբ. Շողայկաթի Ա[ստուա]ծածնինս եւ Սբ. Ստեփաննոս նախայվկայիս եւ Սբ. Ատենայհաս Սբ. Սարգիս զօրաւարիս:

Արդ եւ ես անկ[է]ալ աղաչեմ զձեզ ով լուսերամ դասք ք[ա]-հ[անայի]ցդ յորժամ կարդայք կամ աւրինակէք յիշեցէք ի Քս. զպրն Ամիր բէկն եւ իւր կողակիցն, Թուխթարն: Տ[է]ր Սիամոն եւ իւր կողակիցն, Ոսանբէկին Փարրին Վարդանէսն եւ իւր կողակիցն Ոսթունն եւ քվերն Բէկիսոււլթանին:

Դ[ա]րձ[եա]լ յիշեցէք ի Քս. զհայրն իմ պրն. Սաւճէն եւ զմայրն իմ Գուրիաչէն ամէն: Ընդ նմին հաւրեղբարն իմ Բուտախն եւ կողակիցն իւր (264բ) զտ[է]ր Ակորն եւ իւր կողակիցն եւ ամենայն արեան մերձաւորքն ամէն:

Արդ զբեցաւ սայ զսր. աւետարանս ի թվիս հայոց տաւմարիս ԶԻԹ (1480) (Զ-ի վրայ թանաքոտուած է եւ մօտը մի տառ ջնջուած) ամին, որ Աւմար Սուլդանն, Լալա փաշէն աւերաց եւ զերաց զաշխարհս Հայոց: Ով կարէ պատմել կամ գրով արկանել միթէ ողորմածն Ա[ստուա]ծ ողորմած լիցի նոցա: Եւս առաւել պրն. Ամիրբէկին տ[է]ր Սիմայոնին, Վարդանիսին: Վարձատուն Քս. եւ վարձս ի Քս.է առցեն. յիշեալքն եւ յիշեցողդ եւ Քս.ի փառք յաւիտեանս Յամէն: Յամէն: Աւրհնեալ է Աստուած:

265ա Դարձեալ յիշեցէք ի Քս. զԱմիրբէկն եւ իւր եղբարքն ամէն հանդերձ մարմնաւոր ծնաւդաւք ամէն, աւուրն դատաստանին պարզերես եւ անամաւթ կացուցանէ առաջի Քս.ի, Ա[ստուա]ծ ողորմիւ սասցէք ի Քս. որդի եւ հայր մեր յերկինս սր.:

ԵՐԿՐՈՐԴԱԿԱՆ ՅԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆ

Զվերջին կազմողս Սր. Աւետարանիս զմեղաւք լի Զազ(ք)արէս յիշման արժանի արարէք որք հանդիպիք սմա կարդալով կամ աւերինակելով միով տ[է]ր ողորմ[ա]իւ ի թւականս Զ. կա. (1512): Արդ յիշեցէք ի սր. յաղաւթս ձեր (ջնջուած մի քանի բառ), որ այս ամի պակասեցաւ առ Քս. որո յիշատակ նորա, Աւրհնութեամբ եղեցի ամէն:

ԵՐԿՐՈՐԴԱԿԱՆ ՅԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆ

263բ Փառք եզակի տ[է]րութեանն եւ եռահիւսակ անձնաւորութեանն հաւր եւ որդոյ եւ հոգոյն սրբոյ այժմ եւ միշտ եւ յաւիտեան եւ յաւիտեանս յաւիտենից ամէն:

Դարձեալ յիշեցէք ի քրիստոսասէր Աստուածայտուր եւ կողակիցն Վարդայիսաթուն եւ զծնաւդան իւր Գաւզալ եւ զմայր իմ Սառայիսաթուն եւ զեղբարն Յէմինբէկն որդոյն Կարապետն: Միւս եղբարք Յովանէս եւ զհանգուցալսն Թորոսն, Պալին, Սահակն, Ամիրն, Պողոսն եւ զքոյրն իւր Հոռոմսիմէն Սաթուն փաշէն: Դարձեալ յիշեցէք ի Քս. տ[է]ր Աստուածատուր որդին Վարթանէս դուստր Ուստիանէն որ Քս.է հանգուցալ միուս դուստր Հոռոպսիմէն Թուղթար փաշէն: Դ[ա]րձ[եա]լ. յիշեցէք ի Քս. տ[է]ր Ա[ստուած]ատուր, Արդ, զնեցաւ զսր. աւետարանս ի թվիս հայոց տաւմարիս ՌԿԳ (1614) ամին ի հայրապետութիւն տեառն Դաւթի, ով կարէ պատմել կամ գրով արկանել միթէ ողորմած լիցի նոցա: Եւս առաւել տ[է]ր Աստուածատուրին, Յեմինբէկին վարձայտուն Քս. եւ վարձս ի Քրիստոսէ առցեն, յիշալք եւ յիշեցողդ եւ Քրիստոսի փառք յաւիտեանս Յամէն: Յամէն, Աւրհնեալ է Ա[ստուա]ծ:

Դարձեալ յիշեցէք զնորոգողս սորա զլանաղայ զպիրս եւ ծնաւ-
դաց իմոց ամէն: (Մի քանի տող ջնջուած):

265ա Փառք եւ գոյութիւն հօր եւ որդոյ.....

Արդ շնորհօք ա[եառ]ն. սկըսաք եւ ողորմութեամբ նորին կա-
տարեցաք զսբ. աւետարանս ի լաւ եւ ընտիր օրինակէ գրեցաւ յիշա-
տակարանս թվին ՌձԺԵ (1666) ի մայրաքաղաքս Շօշ այսինքն է
Ասպահան ի գօղս Մարունայ: Եւ ի հայրապետութեան տոհմիս Հայ-
կա[յ]ին տն. Յակոբի կաթողիկոսի եւ ի թագաւորութեան պարսից
փոքր Շահապասին եւ ի հովայպետութեան հօտիս ա[է]ր Դաւթի ար-
հեպիսկոպոսի եւ քաջ բարունայպետի հեղաշոգի ա[ստուա]ծարան
վարդապ[է]տի: Ի ինդրոյ բարեմիտ եւ երկիւղած աստուծոյ առն
Ուսէփին որ ըստացաւ ըս սբ. աւետարանս ի հալալ վաստակոց իւրոց
յիշատակ իւրն եւ իւր ծնողացն մահդասի Յովասափին, Սառայխա-
թունին, յիշեցէք եւ ա[ստու]ած ողորմի ասացէք ամէն:

Դարձեալ յիշեցէք ի Քս. Ուսէփն եւ իւր եղբայրքն Մարտի-
րոսն, Յարոնն, Բարաղամն, Յովանէսն եւ քուրն Նազդուն Անային,
յիշեցէք եւ...

Դարձեալ յիշեցէք ի Քս. Ուսէփն եւ իւր կողակիցն Ոսկիծա-
միկն եւ որդիքն Նիկողոսն եւ Ակործանն, Ոսկան զոր հանդուցեալ
են առ Քս. եւ միւս որդին Աւետիսն, յիշեցէք եւ Ա[ստուա]ծ...:

Դարձեալ յիշեցէք ի Քս. Ուսէփն եւ կողակիցն իւր Ոսկիծախկն
եւ իւր աներն Վարդանն եւ իւր կողակիցն Մարենն, եւ որդիքն, Թա-
թոսն Ասատուրն յիշե...:

Դարձեալ յիշեցէք ի Քս. զՅուսէփն եւ զորդին իւր Աւետիկն եւ
սորայ կողակիցն Անային եւ զմիւսն կողակիցն Վարվառն եւ զորդին
իւր Մանսուրն եւ զղուստրն Վարթիսաթունն եւ զղողումն յիշեցէք:

Թիի 2

ԱԻԵՏԱՐԱՆ

1582 Ք.

Թերթ՝ 236 (վերջինը մազաղաթեայ պահպանակ, կրկնակ ծալ-
ուած, Ժ. դարի Աւետարանի թերթ): Մեծութիւն՝ 26·8×18×5 սմ.:
Նիւթ՝ Դեղնաւուն թուղթ: Կազմ՝ Կաշկատ տախտակ, ներսից կտաւ,
վրան ունի զարդադրոջմներ եւ խաչանկար, Ա. կազմի վրայ մետաղեայ
զարդեր եւ խաչ որ կիսուած է, նաեւ զարդատեղի ծակոտիներ: Պաե-
պանակ՝ Վերջում երկու թերթ ծալուած մազաղաթ: Վիճակ՝ Բաւա-
րար: Պարպ քերթեր՝ 124ա, 1, 2ա, 3բ, 4ա, 5բ, 6ա, 7բ, 9բ, 10ա,
11բ, 12ա: Գիր՝ Բոլորգիր: Գրութիւն՝ Երկսիւնակ: Տողեր՝ 24:

Գծումները՝ ճնշումով: Թանգա՝ Սեւ, մեծատառերը կարմիր: Զարգացրուքիւններ՝ Ունի: Պատկեր՝ 12բ, Մատթէոս Աւետարանիչ, 124բ, Յովհաննէս Աւետարանիչ, եւ միւս աւետարանիչների: Խորան՝ Ունի սկզբում: Կիսախորան՝ Ունի: Ճակատագրիչ՝ Չունի: Լուսանցագրիչ՝ Որոշ չափով: Ծաղկոյ՝ Յովհաննէս: Գրիչ՝ Կիրակոս որդի Գրիգոր քահանայի: Ժամանակ՝ ՌԼԱ (1582): Վայր՝ Անյայտ: Պատուիրատու՝ Մահտեսի Յովհաննէս:

Ծանօթութիւն. Գրչագիրը պատկանում է Բենաքի Թանգարանին, Աթենք, որը ցուցակագրել էմ 1978 թուին երբ գտնուում էի այնտեղ:

ԳՐԶԻ ՅԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆ

233ա «Փառք եղակի...»

Շնորհիւ Տեառն ամենակալին եւ նորին աւղնականութեամբ աւարտեցաւ եռահարաչ եւ հողիագրոյ Աւետարանս որ էր շաղկապեալ երանեալ աւետարանչացն զոր արար...»

Արդ ես յետնեալս տառապեալս մեղաւք եւ թշուառականս հողով վերջին ի սպասաւորաց բանին, հողս եւ...»

Այլ եւ ծառայիցդ Աստուծոյ ծառայս Կիրակոս պիտակս, որ զանունս անի եւ ի գործոց ունայն գտայ եւ թափուր: Արդ ես ի սրտէ խոցեալ եւ մեղաւք լցեալս Կիրակոս գրեցի զսա ըստ իմում կարի որ թէպէտ որ էի խոտան եւ ծաղիւր խոշորագիծ եւ պակաս, այլ իմով տկարութեամբս գրեցի, դարձեալ աղաչեմ զձեզ յիշեցէք զհայր իմ զԳրիգոր քահանայն եւ զճնաւդսն իմ եւ Աստուած զձեզ յիշէ յիւր արքայութեան ամէն թիւն ՌԼԱ (1582)»:

ԵՐԿՐՈՐԳԱԿԱՆ ՅԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆ

12բ (Մատթէոս Աւետարանիչի նկարի ներքեւում.)

Չանարժան նկարողս զՅովանէս գրողս զմարմնոյս բտողս, զհողոյս զրկողս, զմեռաց սիրողս, զբարիս ատողս, յիշեցէք ի Տէր եւ իմ մեղացն թողութիւն խնդրեցէք ի յԱստուծոյ:

235բ Յիշատակ է Ս. Աւետարանս Մահտեսի Յովանիսին եւ իւր կողակցին Մահտեսի Սառային եւ իւրեանց հողւոյն, կրկին նորոգել տուին սուրբ Աւետարանս թւին ՌՃԻԹ (1680) [Յ]ունիս ամսոյ ԺԹ (19):

[Յիշատակ է] Մահտեսի Յովհաննէս զորդի զորդոյն եւ զկողակցն զՄահտեսի Սառայն եւ զնորասունի որդին զԱրութ...» (որդնում է Ս. Նշան եկեղեցին):

ԹԻԻ 3
ԱԻԵՏԱՐԱՆ
1630 Բ.

Թերթ՝ 197: Նիւթ՝ Նուրբ մազազաթ: Պահպանակ՝ Չունի: Վիճակ՝ Շատ լաւ: Գիր՝ Բոլորգիր: Գրութիւն՝ Երկսիւն, շրջագծերի մէջ, երբեմն շրջազարդերով: Թանաթ՝ Սեւ, մեծատառերը կարմիր ու գունաւոր: Զարդագրութիւններ՝ Թռչնազրեր: Գրիչ՝ Գասպար: Ժամանակ՝ Ռէթ (1630): Վայր՝ Շօշ-Սպահան: Պատուիրատու՝ Յակոբ, վերջին ստացող պրն. Սաֆարն եւ հայր Զաքարէն:

Ծանօթութիւն. Պատկանում է Սարգիս Մարտինին, Թեհրան:

Թիւ 1 եւ սոյն Աւետարանը ցուցակազրելու նպատակով, սկսեալ 1972 թուից, տասնեակ անգամներ ժամադրուեցի եւ անգամներ եւս, նեղ կացութեան մէջ, իր տունը դնացի. բայց այդուհանդերձ չյաջողեցի սոյն գրչագիրը լրիւ ցուցակազրել, յատկապէս գրչի յիշատակարանը:

ԹԻԻ 4
ԱԻԵՏԱՐԱՆ
ԺԷ. ԴԱՐ

Թերթ՝ 260: Պրակ՝ 26: Մեծութիւն՝ 20.5 × 14.5 × 4.5 սմ.: Նիւթ՝ Թուղթ: Կազմ՝ Կաշեպատ տախտակ, ներսից ունեցել է կանաչ գոյնի ծաղկաւոր մետաքս, որ դանակով կտրուել եւ հանուել է: Վիճակ՝ Բաւարար, որոշ թերթեր տեղահանուած: Պարսպ թերթեր՝ 51բ, 52, 57, 54ա, 126, 127ա, 200, 201, 202ա, 260բ: Գիր՝ Բոլորգիր: Գրութիւն՝ Երկսիւնակ: Տողեր՝ 25: Գծումները՝ ճնշումով: Թանաթ՝ Սեւ, որոշ տողեր եւ սկզբնատուեր կարմիր: Զարդագրութիւններ՝ Հաւքազրեր, Աւետարանների սկզբնատողերը եւ Գլուխների սկզբնատուերը: Պատկեր՝ Աւետարանիչների նկարները 54բ, 127բ, 202բ, պակասում է Մատթէոս աւետարանիչինը: Կիսախորան՝ 1ա, 55ա, 128ա, 203ա: Լուսանցագարդ՝ Աւետարանների սկզբնաչջերում եւ Գլուխների մօտ, ծաղկազարդեր եւ հրեշտակներ: Ծաղկող՝ Անյայտ: Գրիչ՝ Անյայտ: Ժամանակ՝ ԺԷ. դար: Վայր՝ Անյայտ:

Ծանօթութիւն. Պատկանում է Յովիկ Էղգարեանին, Լոնտոն: Պահպանում է գրչի յիշատակարանը: Չունի այլ յիշատակումներ:

ԳՐԶԻ ՅԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆԻ ՍԿԻԶԲԸ

259բ-260ա Փառք ամենայն սբ. երրորդութեան հաւր եւ որդոյ եւ հոգոյն սրբոյ որոյ շնորհաւքն աւարտեցաւ եռահրաչ... (մնացեալը պակասում է):

ԹԻԻ 5
ԱԻԵՏԱՐԱՆ
1938 թ.

Թերթ՝ 218 + սկզբում IV եւ միջում III: Գրչագիրը կանոնա-
ւոր էջակալուած լինելով Աւետարանի սկզբից, այլեւս չխախտելու
մտքով թողինք նոյն էջահամարները: Պրակ՝ Խառը 8-12 թերթերով:
Մեծութիւն՝ $20 \times 16 \times 2.5$ սմ.: Նիւթ՝ Դեղնաւուն թուղթ: Կազմ՝
Կաշկաւոր քարզոն, երեսին Յիսուսի պատկերը տպածոյ, մետաղալա-
րերով փակցրուած կազմին: Վիճակ՝ Լաւ: Պարապ թերթեր՝ I, II,
431-435 էջերը: Գիր՝ Խոշոր բոլորգիր եւ շատ ընտիր ու համաչափ:
Գրութիւն՝ Միասիւնակ: Տողեր՝ 25-26: Գծումները՝ Մատիտով եւ
ջնջուած: Թանաֆ՝ Սեւ: Զարդագրութիւններ՝ Գլուխների մեծատա-
ռերը եւ Աւետարանների սկզբնատողերը գունազեղ եւ բազմապիսի
ձեւերով զարդագրութիւններ: Պատկեր՝ Տպածոյ՝ կազմի ներսերում
III, 326, 327, 327բ, գրչեայ՝ IV (Ս. էջմիածին), չորս Աւետարանիչ-
ներ՝ V, 116ա, 196ա, 327ա, ծաղիկներ՝ VI, 116, 116բ, 196բ, 427 եւ
աղբատ կնոջ լուման՝ 176: Ծաղկոյ՝ Գրիչը: Գրիչ՝ Յակովբ Գ. Հայ-
րապետեան: Ժամանակ՝ 1938: Վայր՝ Նոր Զուգա:

Ծանօթութիւն. Զեռագիրը գրուած է գեղարուեստական բժա-
խնդրութեամբ, ապա նոյն սիրով էլ ջրաներկով դժուած են չորս Ա-
ւետարանիչների եւ Գլուխների սկզբնատառերը, այլազան զարդա-
ձեւերով, կենդանակերպերով, հաւքագրերով, մարդապատկերներով
եւ այլն:

ԹԻԻ 6
ԱԻԵՏԱՐԱՆ
1933 թ.

Թերթ՝ 172 (էջ 336+VIII), Պրակ՝ 13, իւրաքանչիւրը 12-16
թերթ: Մեծութիւն՝ $22,2 \times 16 \times 2,5$ սմ.: Նիւթ՝ Դեղնաւուն հաստ
թուղթ: Կազմ՝ Կարմիր թաւչապատ հաստ խաւաքարտ, ներսից տպա-
ծոյ կարմիր փայլուն գունաւոր թուղթ: Պահպանակ՝ Կարմիր գու-
նաւոր ոսկեզոյն եւ սպիտակ թուղթ: Վիճակ՝ Շատ լաւ: Պարապ
թերթեր՝ էջ I, II, III, IV, V, VII, 32բ, 118ա, 166աբ, 194ա, 196ա,
356ա: Գիր՝ Բոլորգիր: Գրութիւն՝ Միասիւնակ: Տողեր՝ 26-29:
Գծումները՝ Մատիտով, յետոյ ջնջուած: Թանաֆ՝ Սեւ: Զարդագրու-
թիւններ՝ Աւետարանների սկզբնատողերն ու բոլոր Գլուխների սկզբ-
նատառերը, զանազան եւ զանմենազան ծաղիկներ, թռչնազրեր, կեն-
դանազրեր եւ այլն: Պատկեր՝ VI, VIII, 32ա, 118բ, 194բ: Խորան՝
196բ, 356բ, 425: Կիսախորան՝ 1, 118, 195, 326: Հակառակարդ՝

Ձուևի : Լուսամացաբարդ՝ 3, 7, 11, 19, 21, 31, 33, 39, 43, 53, 57, 65, 71, 72, 77, 85, 93, 101, 107, 113, 117, 119, 125, 133, 134, 143, 147, 155, 161, 165, 169, 173, 175, 181, 189, 194, 197, 229, 233, 235, 237, 241, 253, 261, 267, 273, 279, 281, 283, 289, 293, 301, 309, 317, 325, 333, 339, 345, 353, 359, 367, 373, 379, 381, 389, 397, 399, 403, 413, 421 : Մանրանկար՝ 309 : Ծաղկո՞ղ՝ Գրիչը : Գրիչ՝ Յակոբ Հայրապետեան : Ժամանակ՝ 1933 : Վայր՝ Նոր Ջուղա :

Ծանօթութիւն. Նկատի ունենալով որ ձեռագիրը գրչի կողմից էջակալուած էր, կարգը չխախտելու համար թողեցինք նոյնութեամբ. իսկ չհամարակալուած էջերը, սկզբինը նշանակեցինք հոռոճէական թուանշաններով, իսկ միջերինը նախորդ էջը Ա. Ե. Բ. նշաններով :

ԳՐԶԻ ՅԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆ

327-328 Փառք ամենասուրբ երրորդութեան որ կարողութիւն տուեց ինձ Յակոբ Գ. Հայրապետեանիս, աւարտել այս Սուրբ Աւետարանը յամի Տեառն 1930-ին ընդ հովանեաւ Ս. Ներսէս Եկեղեցւոյ : Ի թագաւորութեան Ռէզա Շահ Փահլէւոյ : Եւ ի Հայրապետութեան Տեառն Խորէնայ Սրբազնագոյն Կաթողիկոսի Ամենայն Հայոց : Ամենափրկչեան սրբոց վանաց առաջնորդ թեմիս Պարսկաստանի եւ Հնդկաստանի Հայոց Տ. Մեսրոպը արք Եպիսկոպոսի ժամանակ :

Արդ խնդրում եւ աղաչում եմ ձեզանից որ երբ հանդիպէք կամ կարդաք այս սրբատառ Աւետարանը ձեր աղօթքի մէջ յիշէք նախ ինձ Յակովբիս, որդի Գալստանի, որ անձանօթ լինելով գրչութեան արուեստին, ձեռնարկեցի եւ աստուածատուր համբերութեամբ աւարտեցի սուրբ մատենան : Քանզի 1890 թուին 12 տարեկան հասակում նիւթական կարիքներից հարկադրուած թողեցի իմ սիրեցեալ բողոքականաց դպրոցն եւ մտայ աշակերտ (327) հիւս[ն]ութիւն Գէորդ Բօլդեանի մօտ, որտեղ մնացի լման 10 տարի, այնուհետեւ նոյն արհեստով առանձին գործեցի մինչեւ 1930 թիւն : Ձեռնարկեցի այս Աւետարանի գրչութիւնը եւ երեք տարի տեւեց, բայց ոչ անդադար, ոչ ազատ ժամանակները եւ մեծ մասամբ գիշերները : Վասն որոյ աղաչում եմ ու՛ր որ կարդայ ներողամիտ լինի սխալներիս, մասնաւորապէս տողադարձութիւնիս մէջ, քանզի ինչպէս յիշեցի տասներկու տարեկան էի, երբ դպրոցս թողեցի, նորից խնդրում եմ ընթերցողներից յիշել ինձ Յակովբին, եւ ինձ հետ իմ սիրելի կողակից Վարթուհուն, հօրս հանդուցեալ Գալստան Հայրապետեանին, մօրս Եղիսաբեթին, վերջապէս խնդրում եմ յիշել որգիներիս, Գալստանին, Գրիգորսին եւ Ներսէսին, դասերացս Եղիսաբեթին, Մարգարիթին, Մէրուն, իրենց դաւակաց հետ որոնց Տէր Աստուած երկար կեանք տայ եւ երջանկու-

թիւն, եւ այլ որ յիշի, թող ինքն յիշեալ լինի առաջի Աստուծոյ եւ արժանաւոր նրա առատարաշխ շնորհացն :

Յակոբ Գ. Հայրապետեան, ի Նոր Զուղա 1930 թիւն :

ԵՐԿՐՈՐԳԱԿԱՆ ՅԻՇԱՏԱԿԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

326. Հիացմունքով տեսայ պ. Յակովբ Գալստանեանի սոյն գործը : Մեր ժամանակներում շատ քիչ մարդ կը գտնուի այսքան բարեխիղճ ու այսքան համբերող, որ կարողանայ այսքան մաքուր ու մանրակրկիտ գործ արտադրել : Հիանում եմ պ. Գալստանեանի համբերութեան եւ ընդունակութեան վրայ :

1 Յունիս 1933 թ. Զուղա, Յ. Տէր Յակովբեան :

Քչերը հաւատացողներին՝ այնպիսի մաքուր զգացումով կարող էին արտայայտել իրենց հիացումը Աւետարանների մեծ արժանիքների հանդէպ, մանաւանդ մեր օրերում, ինչպէս պ. Յակովբ Գալստանեանը՝ իր այս հիանալի ձեռագրով : Ուստի չի կարելի չհիանալ պ. Գալստանեանի զոհողութեան ու մաքուր զգացումների վրայ :

2-ն Յունիսի 1933 թ. ին Նոր Զուղա, Եր. Հայրապետեան(*) :

ԹԻԻ 7

ՊԱՐԶԱՏՈՒՄԱՐ-ԵՐԳԱՐԱՆ

ԺԷ. դար (1660?)

Թերթ՝ 149 : Պրակ՝ 15, իւրաքանչիւրը 10 թերթ : Մեծութիւն՝ 14×9.7×2.5 սմ. : Նիւթ՝ Դեղնաւուն հաստ թուղթ : Կազմ՝ Կաշեպատ տախտակ, ներսից մանիչակազոյն կտաւ, կարմիր եւ սպիտակ ծաղիկներով, վրան եղել են զարդագծեր, որ մաշուել են : Վիճակ՝ Բաւարար, որոշ մասեր թերթահան եւ միջից պակասաւոր, լուսանցքներուն կան մեծ թուով զըջափորձեր, խաղաղծիկ-նկարներ : Պարապերթեր՝ 1ա եւ 11ա, որոնց վրայ անվարժ ձեռագրով եղել են զըջափորձեր եւ զծաղրութիւններ, Գիր՝ Բոլորդիր, թ. 137 եւ 138 նոտրդիր եւ տարբեր զրիչ : Գրութիւն՝ միասիւնակ : Տողեր՝ 15 : Գծումները՝ ճնշումով : Թաւաֆ՝ Սեւ, վերնագրերն ու մեծատառերը կարմիր : Զարդագրութիւններ՝ Մի քանի մեծատառ հաւքազրերով, եւ զարդագրերով : Պատկեր՝ Չունի : Լուսանցագարդ՝ Մի քանի հատ : Գրիչ՝ Խաչիկ : Ժամանակ՝ ԺԷ. դար (թերեւս 1660 թ. ին, քանի որ տարբերակ աղիւսակն սկսում է ՌձԺ թուով : Վայր՝ Անյայտ, հաւանաբար Նոր Զուղա :

(*) Յակոբ Տէր Յակովբեանը եղի է մտաւորական եւ Նոր Զուղայի Ազգային դպրոցների տեսուչ, իսկ Երուսաղէմի Հայրապետեանը՝ ուսուցիչ :

Ծանօթութիւն. Պատկանում է Պր. Մանասէր Լազարեանին (Լազարեան), Նոր Զուղա :

Թուում է որ գրչագրի վերջին «Տաղարան» մասը յետոյ է աւելացուել «Պարզատումար»ի վրայ, քանի որ երկրորդ մասի Տ-ըդ Թերթի վրայ երեւում է մի «ա», որ ցոյց է տալիս օր դա մի այլ գրչագրի առաջին պրակն է եղել :

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

1բ Ամիսք եւ տօմարք հայոց : Եւթներակն (աղիւսակ) :

2ա-101ա Զ կրկնակ ամսոց այսպէս արա . (ապա խօսում է վերագիրի եօթներեակի, տանուտէրերի, հայկական ամիսների եւ այլնի մասին, որը հայկական եւ Ազարիայի ամիսներով շարունակւում է աղիւսակներով մինչեւ Թ. 101ա) :

101բ-124բ Պարզեալ է տոմարս հեշտ է դիւրին վասն դիտողաց որ ամէն մարդ հեշտ իմանայ : (Սկսւում է Ա. տարեգրից եւ շարունակւում մինչեւ Ի-ն) :

125ա (Այստեղից սկսւում է «Տաղարան»ի բաժինը, ուր կան հայերէն եւ թուրքերէն լեզուներով երգեր, բերում ենք առաջին եւ վերջին տուները միայն) :

Այբէն մինչեւ ի Քէն քեզ գոհութիւն տէր,
Բարեաց քոց գոհանամք յաւիտեան տէր,
Գովել եւ փառաւորեալ երրորդութեան տէր,
Դու ես երեք անձինք եւ մի բնութիւն տէր :

Վերջին տունը՝ (բանաստեղծութիւնը գրուած է Այբուբենի վրայով) :

Մեղաւոր Վարդանէսն ի քէն խնդրէ տէր,
Մի թողուր ի ձեռաց եւ մի մերժեր տէր,
Յիշեայ եւ այց արա ի դալըստեան տէր,
Անմահ արքայութեանդ արժանացոյ տէր :

126ա Աստուած անեղ անհասակայ,

Հայր գթութեանց ինձ որդորմեայ,

Բանդ է հօրէ անճառ ծնունդ

Որ մարմնացար ի յիս գթայ :

Տէր եւ Աստուած քեզ դաւանիմ

Վասն ծնողիդ ի յիս գթայ,

Պաւարեալ Հէրայետիս,

Ըստեղծելոյն ի յիս գթայ .

Եւայէ զիս առաբերան,

Մեղուցէր եմ միշտ անխափան

(Թուում է որ մէկ տող այստեղ պակաս է, որովհետեւ քերթը

վերջանում է, իսկ յաջորդն սկսւում է Զ. այբուբենի տառով, որով յաջորդ երգի առաջին մասը չկայ, որն ինչպէս եւ վերինը գրուած են այբուբենի վրայով):

129բ Փառք երգեն Աստուծոյ մշտնջենաւոր,
Յարադուարճ խնդութեան փառօք երկնաւոր,
Քեզ լիցի այս խըրատով մարդ բանաւոր,
Որ զղջանաս եւ լինիս տեառն արժանաւոր:

129բ Մղբիւր կենդանի բխումն զանազան,
Մեղայ քեզ մեղայ կոյս անապական,
Երեսիդ փափակ զօրօքդ վերնական,
Երանեալ ընտիր (Թ. 130ա) Թաղունման,
Ժառանկող զրախտին եւ անմահութեան
Մեղայ քեզ, մեղայ կոյս անապական:

132բ Այս աշուղ Քուչակ որ կասեն ի Վան,
Չար վիրօք է լի եւ դատարկարան,
Որդն եմ եւ փոշի եւ հող անպիտան,
Մեղայ քեզ մեղայ կոյս անապական:
Տըւէք ողորմի ասէք հայր մեղայն,
Աշուղ Քուչակին հողւոյն փրկութեան,
Որ դուք այլ լինիք ողորմեան?:

(Այստեղից բերք է պակասում, տունը չի լրացուել, իսկ յաջորդ բերքն սկսում է մի այլ երգի կէս տունով, որ է).

133ա Քո պատկերիդ գին արարի
Մեծն ի Հոռմ Ֆոանդատան:

133բ Քէչիչ օղլի լաւ կու գովես,
Բանդըւանես քովն բոստան,
Ախըրըն դուն ալգալ կեղնես,
Քո միջացդ կապես փօստան: (8 տուն է)

133բ Խնդրեմ զառաջին զսէրդ,
Ի քեղանէ այլմ սիրելի,
Շատ մօհ[ա]րաթ ունի,
Առ քեզ զամէնն մնաց իմ սրտի:

134բ Քէչիչ օղլիս եղկելի,
Որ ազգաւ եմ Զուղայեցի,
Եւ դայս ի լալով բանէրս
Ի վերայ այրիս ասացի: (7 տուն)

134բ Աչըղիաս քար մուշկըը
Յարգահ օլսայ խուսոյ մայիլ,
Ես մին դարտի եմ հանդիպել
Ինչ անեմ սիրտս էրման ա :

Քէշիչ օղլի դիվանայ,
Վարաղլուայ թիմարէլայ,
Քո ըստեղծածն մեծ-այ,
Նայ քեզ համբերութիւն կուտայ,
Ինչ առես սիրտդ երմանէ,
Ըռաղուպն դարհոյ մեռմանայ : (10 տուն)

135բ Իմ սիրական սպիտակ երես,
Գիտեմ որ դուն ինձ կու սիրես,
Կրակ ձըզեցիր սիրտս կերես,
Զալումի այր դուն ըռահմ չունիս :

Քէշիչ օղլին կանէ կոծն,
Խիստ կու տոժայ սրտիս խոցն,
Զես աւատալ եկ տես բոցն,
Զալումի այր դուն ըռահմ չունիս : (5 տուն)

136ա Յայր քանի անես մահանայ,
Քո սիրողն յոնց դիմանայ,
Յէնց բան անենք մարդ չիմանայ,
Էլն կեղնի խաղի(?) ինձի :

Քէշիչ օղլին խիստ կուբոցայ,
Սիրոյտ կրակումն երվեցայ,
Վալայ բիլայ հիւանդացայ,
Դուն արիր նաչաղի ինձի : (6 տուն)

137ա (Երգի վերջին մասը կայ, գրուած է նոտրգրով, քէես քղթով ու լուսանցագծով նման է միւս քերթերին, բայց 137 եւ 138 քերթերը տարբեր գրիչ են) :

Սաւար Ասապովիս,
Վիրաւորեալ հոգիս,
Ազատեալէ դերիսէ
Անապ..... (4·5 տուն)

137ա Տաղ Ասապովի
Առ քեզ դոչեմ արտասուելով,
Ազազակեմ ողբալով
Հոգոցն [հ]անեմ յառաջելով

Մեղայ ասեմ միշտ լալով :

Կուս Մարիամ կուս Մարիամ Ասուածածին է

Օգնեայ խաւարեալ դերուս ,

Օգնեայ մօլորեալ դերոյս :

Վերջը՝ (եթէ միջոցից քերթ չի պակասում եւ տարբեր երգ չէ) :

Մի լայր ուլ դու կին , ես եմ կենդանին ,

Յիսուս Միածին , զոր հրէաքն անպարտ խաչեցին :

Մի լայր Մարիամ Մազդաղէնացի ,

Ես եմ միածին , որ անմեղս վիրաւորեցին : (10 տուն)

137բ Տաղ վասն մեղաց բանի որ մեղք ունենայ .

Գիշեր ցերեկ ես յետ մեղայ

Տանջուամ եմ զուլում տանջուամ եմ ,

Լուսն եմ տվեր խաւարն առել

Ուրախ եմ Ղուլունն օլիմ ուրախ եմ ,

Օր զնաց զիշեր զնաց ումբր զնաց ,

Ղուրբան եմ քեզ , ումբր զնաց :

Վայ էն աւուրն օր ես եղայ

(Մնացեալը պակասում է , իսկ յաջորդ էջից սկսում է քուրբան-
բէն երգ , որի սկիզբը չկայ , բերում ենք վերջին երկու տաւը) :

Ճասպուկ օղլի արգայեաշմիշ ,

Իստարքի խանայ վէրայչըլա եօլինի ,

Գօղլայիբ հաքիմ դեալմազ դիշխարի :

Հար քիմին գէջին

Մակայ բիր հալի եօխ տուր ,

Դունեաղայ բասարաթի

Բաղլամիշ աղբալի եօխ տուր : (16 տուն)

141ա Ղամալուր դօնդլումի չաքար զուլումաթայ ,

Բիր դաման դօրմասամ սանայի պէլնայ ,

Ջամալուն շալֆասի սաղիղ ջանաթայ ,

Բնուրի թաջալին սան ալիպէլայ :

142բ Խիալում յամդամի ախումդայ եաղի

Բաշ գօթուր ուփչար վասինդան դաշա դեօր ,

Եաղչի օլուր մօուբաթուն շարապի

Մարդանաղուր մարդ ալինդան իշայ դեօր : (5 տուն)

142բ Խիալում յամդամի ախումդայ եաղի

Մէկեար այրըլուղի եաղի նէլարսան ,

Ախում բաշտայ դուրմազ ոահում(*) ,

*) Ինչպէս այս , այնպէս էլ միւս երգերը տողատուած չեն , հետեւաբար երբեմն
դժուար է լինում տողերը միշտ գրել :

Բաղամ—ղա մա.....

(Մնացեալը պակասում է եւ յաջորդ էջն սկսւում է հայերէն մի երգով որի վերջին տունն այս է) .

143ա Սափուր եւ ունայն տառապեալ հոգի,
Որ սուտ անուամբ Յովաննէս կոչի,
Յոյս եւ բարեխօս է նայ զքեզ ունի,
Ընտրեալ յաշխարհէ կոյս Աստուածածին: (4-5 տուն)

143ա Բիր մարալայ աւչի օլտում,
Գէզար մաստանայ մաստանայ,
Իր ախ տուրար դերու պախար,
Գօղի մաստանայ մաստանայ:

Գէուի—տուր թուրլու ըոանկի,
Սարու տուր բէ աղդու ըոանկի,
Քէչիչ օղլի էթմիչ բանգի,
Գէզար խաստանայ խաստանայ: (7 տուն)

144ա Նազահ գօրտում ման պիր մալաք,
Տուչտի գօզլում նէջէ դայիմ,
Դարտայի—անդում օլդում հալաք,
Տուչտի գօզլում նէջէ դայիմ:

Ման Քէչիչ օղլի աղլարամ,
Ղանլու ջգարում դաղլարամ,
Գէնդլմի դամայ բաղլարամ,
Տուչտի գօզլում նէջէ դայիմ: (7 տուն)

144բ Բրօ է ջէրան գօզլուտան,
Բանդօ—նարամ գօզլում դօնմազ,
Թիթ թի դիլու աւազլուտան,
Բանդօնարամ գօնգլում դօնմազ:

Քէչիչ օղլի դէրվարայիմ
Բիր տօղլու խարար ալայիմ,
Իստարամ Փարեղ օլայիմ,
Բանդօնարամ գօնգլում դօնմազ: (5 տուն)

145ա Կանչեմ այս ծովիս վրայ,
Ծովս ամէն թանկ լինենայ,
Զինչ որ շամ եղէք լինի,
Նայ դամէն դալամ լինենայ,
Զինչ որ հայք էրէց լինի,
Գուռջրստան Հոռոմ արեղայ,

Նոբա չկարացան գրել,

Այնչափ դարտ որ իմ սրտիս կայ: (3 տուն)

(Այս բանաստեղծուքիւնը երեք նման տուն է, որ կարելի է երկու տուն համարել, կամ գրել երկար տողերով: Վերջում չունի երգչի անունը):

145բ Ծօխչօխ սալամ օլտուն մանում իայրըմայ,

Ղուլբանդամ ըղաղատէ լայ էրմանի,

Ագար ավհալըմ ըղսօրսան իմանում,

Գօղըմըղ իաչիլան էթտի թարմանի:

Քէչիչ օղլի դէրիաչլար իախարամ,

Շէդայ բլբուլ քիմի դուլայ պախարամ,

Ղըղիլ գուլուն թիքանլարին եխարամ,

Ղօռխարամ քի դաֆըլ սանջայ խարմանի(?): (5 տուն)

146բ Երիէ նաղլու դիլպար,

Օղուայ դուլար օլդիկում,

Գարդանուն տալ բօհուն սալվար,

Օղուայ դուլար օլդիկում:

Քէչիչ օղլի դէր լաղում տուր,

Էլըմտայ տութան սաղում տուր,

Սառլանուփի դէլան նաղլում տուր,

Նաղուայ դուլար օլդիկում: (5 տուն)

147ա Խէլի վախտ դուր դարֆրզան աղլարամ,

Ջանուզուլտի ումր աղալտի դուն դէչտի,

Գօնդուլիլան ջանում ջանայ բաղլատում,

Ջան ուզուլտի ումր աղալտի դուն դէչտի:

Քէչիչ օղլի դօղալ-սէվմակ հաւաս տուր,

Դարտ սարին չաքմախգէնայ հարաս տուր,

Ջան բլբուլ տուր պուղուռութան դաֆաս տուր,

Ջան ուզուլտի ումր աղալտի դուն դէչտի: (7 տուն)

148ա Գէլուզուն դօնդարմայ դիլպար,

Սէվարամ ջանի դօնդուլտան,

Աղուզուայ դարայխալլար,

Սէվարամ ջանի դօնդուլտան:

Բիլր Փաղիլ Քէչիչ օղլիամ,

Ղըղիլ գուլուն բլբուլիամ,

Շընդի նաղլումուն դուլիամ,

Սէվարամ ջանի գօնդուլտան : (5 տուն)
 148բ Անպիրայ զանաղլար պիրայտան օթրու ,
 Բաղրի զարայ օլմիշ վարի բըլբուլուն ,
 Աղաջտան աղաջայ սիշրար տօլաշուր ,
 Բաֆայ սըզգուլ օլմազի այրի բըրուլուն :

Գէշիշ օղլի դէր յըշիւընդայ զալդում ,
 Յէշխուն սավդասին օզ պաշըմտայ բուլտում ,
 Գէնաման ալահայ դվասին զըտում ,
 Պիրդայ շաղ (5 տուն)

(Մնացեալը գրուած չէ, էջը մնում է բերի եւ այստեղ էլ գըր-
 չագիրը վերջ է գտնում) :

ԳՐԶԻ ՅԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆ

100ա Զստացող տօմարիս, զնաշիկ զըշիս յիշեցէք եւ Աստ-
 ուած զճեղ յիշէ, Ամէն :

ԵՐԿՐՈՐԳԱԿԱՆ ՅԻՇԱՏԱԿՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

56ա Թիւն մեծ ՌձՂԹ (1750) եւ փոքր Թիւն ձլ Մայիսի ԻԼ
 (28) շրաթ Թ Բ. շրաթ ողորմելի վարդան առ Ած. փոխվէց ի քա-
 ղաքն Քաշան Ած. իւր հոգին լուսայորի ամէն :

80բ Ես տէր Մինասս որ Իսպահանու դուս եկա Օղոստոսի մեծ
 Թիվն ՌձԶԶ (1737) ԻԱ (21) օրն Կիրակի, Թիվն փոքր ԱձԻԲ Նաղար Դ
 (4) ումն, օրն Կիրակի, Սեպտեմբերի բ-քումն զալիս ելանք բէբան
 (բէհհհհհ?), օրն Ուրբաթ Գ ումն դուս էլանք, օրն Շարաթ է ումն
 զալիս էլանք Նալիֆարաղ :

81ա Տէր Յիսուս ամենայկալն, բարի ճանապար տայ պրն Յո-
 վանջանին եւ ուր ամենայն զաֆին(?) որ Իսպահանայ, դուս ելան մեծ
 Թիվն ՌձԻԱ (1772) Յունիսի Բ. Ժ ումն, օրն Գ. շրաթ փոքր Թիվն
 ԱձԼԷ շրաթ ԺԴ ումն վերջ :

92բ Ես տէր Մինասի որդի Մուքէլս Ա զանայ Թեփոէ զրիճ
 յինքառի լուսայհոգի Նաչատուրի որդի պրն. Սիմոնէն որ Թիվն ձՆԲ
 (1757) զամա ԻԵ (25) որ լուսայհոգի փերէնաց(?) ամբրովն էր ելէլ
 զրիճ զամբարն պրն. Սիմոնն բերէլ էր տուն որ ես զրիճն յինքառի
 քանի տողմէս տեղս զրեցի :

ԹԻԻ 8

Բառարան — Ժողովածու

1845 ք.

Թերթ՝ 109 : Պրակ՝ 8, իւրաք. 12 Թերթ, ոմանք աւել եւ անկանոն :

Մեծուքիւն՝ 18×11 սմ. ×2: Նիւթ՝ Դեղնաւուն հաստ թուղթ, որոշ պրակներ բարակ: Կազմ՝ Մաշուած կաշի, ներսից կապոյտ թուղթ: Պահպանակ՝ Չունի: Վիճակ՝ Վատ, սկզբից եւ վերջից թերի: Պարապ քերքեր՝ Չունի: Գիր՝ Նոտրդէր: Գրութիւն՝ Միասինակ: Տողեր՝ 23: Գծումները՝ Ճնշումով: Թանաֆ՝ Սեւ, որոշ մասում որոշ տողերը կարմիր: Զարդագրութիւններ՝ Չունի: Գրիչ՝ Տէր Կարապետ (Օհան-եան-Բագումեան, Սանդիւրարանցի?): Փամանակ՝ 1845: Վայր՝ Հաւանաբար Սանդիւրարան-Փերիա:

Ծանօթութիւն. Պատկանում է Պր. Մանասէր Լազարեանին, Նոր Զուղա: Վերջին թերթի Բ. էջի վրայ կայ մի պարսկերէն կնիք, որ դժուարութեամբ կարդացւում է. «Առաքել էքնը Սիմոն» (Առաքել որդի Սիմոնի):

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

1-20ա (Բառարան, որն սկսւում է Դ-ի վերջին մասից եւ շարունակւում մինչեւ Օ):

20ա-20բ (Թանկարժէք քարերի անուններն է եւ անձնանունները րացատրութիւն-նշանակութիւնները):

21ա-50ա (Ժամանակագրութիւն եւ քրիստոնէական զիտելիքները հարց ու պատասխաններ):

50ա (Քրիստոնէական-հարց ու պատասխաններ, առաջին մաս):

68ա «Յազազս խոստովանութեան» (եւ աղօթքներ, մեղայականներ, Աւետարաններ):

ՅԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆ

68ա Զայս աղաչեմ ի սիրելեաց:

Սղալանքս թողէք ի բաց:

Որ եմ Գէորդ մեղօք լցաց:

Նոյն մէկ թոխտն է իմ գրաց:

(Թերթ 67-բ. ն գրուած է միայն այս գրիչով) լակ ձեռագրի գրչով զրա զիմաց գրուած է.

68ա Տէր Կարապետէն է 1845 Փետրվարի 21-ին:

(Գրիչի ձեռագիրը շատ նմանութիւն ունենալով երգիչ Տէր Կարապետ-Օհանեան-Բագումեանի ձեռագրին, շատ հաւանաբար գրուել է նրա կողմից):

Թիի 9

Մանկութիւն Յիսուսի

ԺԸ. դար

Թերթ՝ 113: Պրակ՝ 13, իւրաքանչիւրը 12 թերթ, ոմանք թերի

եւ անկանոն : Մեծուքիւն՝ 15×9·5 սմ : Նիւք՝ Թուղթ : Կազմ՝ հաստ խաւաքարտ, պարզ, սովորական, ներսից սպիտակ թուղթ : Ա. կազմի ներսում կայ մի պարսկերէն կնիք, որ կարդացւում է «Յակոբ-Առաքելեան» : Վիճակ՝ վատ պահուած, սկզբից եւ վերջից թերի, թղթերը ջուր տեսած եւ եզրերը թանաքով սեւացած ու կեղտոտուած : Պարապքեր՝ 31, 32ա, 96բ, 97, 98, 101բ, 102, 103ա : Գիր՝ Բոլորգիր : Գրութիւն՝ Միասին : Տողեր՝ 18 : Գծումները՝ Մեզմ՝ մատիտով : Թանաք՝ Սեւ, մեծատառերն ու խորագրերը կարմիր, ինչպէս եւ լուսանցքազօծերը : Զարդագրութիւններ՝ Չունի : Պատկեր՝ Չունի : Խորան՝ Չունի : Կիսախորան՝ Չունի : Ճակատագարդ՝ Չունի : Լուսանցագարդ՝ Չունի : Գրիչ՝ Անյայտ : Ժամանակ՝ ԺԸ. դար : Վայր՝ Անյայտ : Պատուիրատու՝ Անյայտ :

Ծանօթութիւն. Մօտ անցեալում պատկանում էր տէր Տաճատ Մարկոսեանին, իսկ այժմ Տէր Համազասպ (Յակոբ) Առաքելեանին, Նոր Զուգա :

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Սկզբից թերի է. սկսւում է 62-րդ էջով եւ պատկանում է Յիսուսի ծնունդին, որ աւարտւում է էջ 70-ին, ձեռագրի թերթ 4բ-ում : 4բ-Ցբ Յաղագս վասն դարձեալ նենդութեամբ, սպանանել զՋաքարիայ զհայրն Յովհաննու. —

Իսկ անօրէն բռնաւորն իբրեւ ոչ կարաց իրաց հնարս գդանել : Ապա խնդիրս արարեալ . . . :

Ցբ-13ա Յարուցեալ Յովսէփ վաղաղակի առ զմանուկն եւ զմայրն իւր զնաց փախըստական . . . :

13ա-22բ Յաղագս վասն Յիսուսի խորտակելոյ զկուսն եւ կործանելոյ զմեհեանս զիւացն եւ բաղձութիւն մարդկան որ մեռան անդ եւ յարութիւն եղեւ իսկ . —

Եւ Յիսուս յարուցեալ վաղաղակի զնաց անդր եւ եմուտ ի տաճարն կոոց եւ հայէ շուրջ զնորօք :

22բ-31բ Յաղագս վասն դարձեալ հրեշտակին ազդ առնելոյ Յովսէփայ զնաց յերկիրն Իսղի եւ բնակիլ նոցա յաշխարհն Գալիլեացոց քաղաքն Նազարէթ . —

Եւ ի վաղիւն յարուցեալ նոցա եկին յանցանել յերկիրն Մովաբու յանդիման Մամբրէի . . . :

32բ-40ա Յաղագս վասն երանելոյն նոցա յԵզրիպոսէ եւ դալ ի կողմանս հարաւոյ յաշխարհն Արաբիոյ տղայութիւն զոր առնէր Յիսուս եւ մահուան որ եղեւ յարութիւն մեռելոց :

Եւ ի գիշերին յայնմիկ յարուցեալ Յովսէփ առ զմանուկն եւ զմայր իւր . . . :

40ա-42ա Յաղագս փոխելոյ նոցա անդրէն եւ զնաց նոցա յերկիրն Ասորեստանեաց .—

Եւ ի դիշերին յայնմիկ առեալ Յովսեփայ զմանուկն եւ զմայր իւր եւ զնաց փախըսեամբ յերկիրն Քանանու . . . :

42ա-50բ Յաղագս վասն երթալոյ նոցա յերկիրն Քանանու եւ տղայութիւն զոր առնէր Յիսուս եւ մահուանն, որ եղեւ իսկ եւ յարութիւն եւ մեռելութիւն զոր առնէր Յիսուս :

Յարուցեալ Յովսէփ առ զմանուկն եւ զմայր իւր եւ եկեալ յերկիրն Իսղի ի քաղաք մի որ կոչի Բողոսորոն . . . :

50բ-62բ Յաղագս վասն զնալոյ նոցա ի քաղաքն Տապարիայ տալ զնայ ի յարվեստ ներկութեան եւ տղայութիւն զորս առնէր Յիսուս եւ սքանչելեացն որ եղեւ անդ .—

Յարուցեալ Յովսէփ ընդ առաւօտն առ զմանուկն եւ զմայրն իւր եւ եկեալ նոցա ի քաղաքն եւ անդ իջեւանս . . . :

63ա-70ա Յաղագս երթալոց նոցա Յարեմաթեա քաղաքի եւ տղայութիւն զոր առնէր Յիսուս եւ մահուանն որ եղեւ իսկ եւ յարութեան եւ մեռելութիւն զոր արար Յիսուս .—

Յովսէփ եւ Մարիամ երկուցեալ ի դատաւորէն եւ ի վաղիւն յարուցեալ Յովսէփ առեալ զՄարիամ ելեալ ի քաղաքէն . . . :

70բ-72բ Յաղագս երկմտելոյ նոցա անդ ի զնալ յԱրտեւան լեռինն եւ տղայութեան զոր առնէր Յիսուս ընդ մանուկս երբայեցեաց .—

Յարուցեալ Յովսէփ ընդ առաւօտն առ զմանուկն եւ զմայրն իւր . եւ ելեալ ի քաղաքն երթային լուսեամբ . . . :

72բ-77բ Յաղագս դարձեալ անդէն դալ նոցա ի քաղաք մի որում անուն էր Նմաւուս եւ բժշկութիւն եւ սքանչելեացն զոր արար Յիսուս ի վերա հիւանդաց .—

Իբրեւ զայն տեսեալ Յովսէփ եւ Մարիամ առեալ զմանուկն Յիսուս զնացին ի դիշերն եւ ելեալ նոցա ի դիւղ . . . :

78ա-96ա Յաղագս վասն հրեշտակն ազը առնելոյ Յովսեփայ զնալ ի քաղաքն Նազարեթ եւ սքանչելեացն եւ բժշկութեան զոր առնէր Յիսուս .—

Եւ յաւուր մի տեսեան գիշերին երեւեալ հրեշտակ Տեառն Յովսեփայ եւ ասէ ցնա՛ արի առ զմանուկն . . . :

99ա-101ա Սրբոյ Աւետարանս ըստ Մաթէոսի :

Գիրք ծնընդեան Յիսուսի Քրիստոսի որդի Դաւթի . . . :

(Այս Աւետարանից յետոյ տեղ է թողնուած յիշատակարան գրելու բայց չի գրուել . այս մասի վերջում կայ մի յիշատակարան, որ կը բերենք վերջում եւ պատկանում է Յովհաննէս Թլկուրացոյն . «ՅԱրարածոցն Մովսիսի մեկնեալ Վարդան Վարդապետ», որի առաջին տողերը գրուած չեն եւ սկսուում է այսպէս) .

104ա-113բ «Յոյնը հողմ ասեն չէ պատշաճական» :

Վերջը՝ «Զի թէ ի մեղօք անկան անեցին դեռեւս յոռացան...» :

ՅԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆ ՅՕՐԻՆՈՂԻ

103բ Ես Յովհանէս նրւաստողի
Յորմակ անուն Թուգուրանցի,
Կամաւ իմով ի հոգ մտի,
Բանս ժողովել ինձ յիշելի :

Աստ կարճաբան հաւաքեցի,
ՅԱրարարածոցըն Մովսեսի,
Մեկնեալ Վարդան Վարդապետի,
Քաղեալ ի հարցըն ոգելի :

ՅԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆ ԳՐԶԻ

96բ Շնորհօք Տեանն ըսկսա եւ ողոր (մնացեալը չի գրուել) :

ԹԻԻ 10

Պատմութիւն Լուսֆիլի եւ Աղէֆսանդրի

ԺԸ. դար

Թերթ՝ 50: Պրակ՝ Թերթահան, անկանոն, Մեծութիւն՝ 18×
12×1 սմ.: Նիւր՝ Դեղնաւուն հաստ թուղթ: Կազմ՝ Կրկնակ կաշե-
պատ ստուարաթուղթ, ներսից կարմիր ծաղիկներով կտաւ: Պահ-
պանակ՝ Չունի: Վիճակ՝ Քայքայուած, սկզբից եւ վերջից թերի,
թերթերը տեղահանուած եւ խառնուած, ծայրերը մաշուած, կէս
մասից իւղոտուած: Պարապ քերքեր՝ Չունի: Գիր՝ Նոտրգիր: Գրու-
թիւն՝ Միասիւնակ: Տողեր՝ 20: Գծումները՝ ճշնումով: Թանաք՝
Սեւ, վերնազրերն ու մեծատառերն կարմիր: Ձարդագրութիւններ՝
Չունի: Գրիչ՝ Անյայտ: Ժամանակ՝ ԺԸ. դար: Վայր՝ Անյայտ:

Ծանօթութիւն. Պատկանում է Մանասէր Լազարեանին (Ղա-
զարեան), Նոր Ջուղա:

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻԻՆ

1ա-բ Գնալն Աղէքսանդրի յերկիրն իւր ի թագաւորել գալն
Սիդոնի որդոյ սպանն ի սորա(?) արքայն(?):

Եւ դնաց Աղէքսանդր ի ճանապարհ իւր աղջիկն եւ Լուսֆիլի
դառճան ի պալատն իւրեանց...»:

13բ Գնայլն Լուսֆիլին երկիրն(?) կայսերն զօրօք յեղիպոսս եւ
նուաճելն զԵղիպոսս ընդ ձեռամբ Աղէքսանդրի եւ այրելն թագոհին:

Յետ այնորիկ կայս[ր]ն բաղում զօրս դումայրեալ դնաց Եղիպ-
ոսս եւ ըմբռնեաց զթագաւորն Աղէքսանդրի եւ հրամայեաց:

15ա Ութերորդում աւուր ժողովումն դպրապետն եւ առսոյլ զորդի արքային եւ բազում ժողովուրդօւ բերումն առ կայսրն եւ խօսիլն .

Յութերորդում աւուրն ժողովեցին եօթներքին դպրապետքն ի միասին եւ հարձանէին որդոյ արքային եւ ասէին . . .

16բ Սա[յ]տառակել Դիոկղիտիանոսի զթագուհին եւ մերկացուցանեն զերիտասարդն ի կանացի ըսգեստէն .

Յայն ժամ ասէ որդին արքային ցհայր իւր տէր արքայ ամբարձ դաչս քո եւ հայեայ ի կոյանսն թագուհոյ քո . . .

19ա Առակ Դիոկղիտիանոսի որդոյ արքային զոր ասացեալ ի լուր ամենայն հրապարակիլն .

Կայր քաղաքի միում յԵգիպտական սահմանին զինուոր մի եւ ունէր որդիակ մի միամօր որպէս եւ դու ունիս . . .

21բ Չոր[ր]որդ առակ թագուհուն զոր ասաց վասն ումեմն թագայորին եւ եւ է իմաստնասիրաց նորա որ կախարդեցին զլուսն աչաց նորա :

Ի ժամանակի միում կայր թագայոր մի մեծ եւ անուվանի յոյժ եւ ունէր իմաստայսեր է եւ թագաւորն այն . . .

27ա Վեցերորդ անգամ զորդին արքային տանիլ ի մահ եւ Կղէպոս դպրապետն առակօք փրկել զնայ :

Ի վաղիվն ելեալ կայսերն նստէր ի գահուոյն իւր եւ իսկոյն կոչեաց զգահճապետն եւ ասէ հան զորդին իմ ի բանտէն եւ առ ժաման տար սպան զնայ . . .

29ա Առակ վեցերորդ դպրապետին Կղէոպասայ զոր ասաց վասն կնոջ ումեմն, որ ըսպանէր զինայորն եւ յետոյ ինքն եւ զայն այլ ըսպանին չարաչար մահվա(մ)բ որով փրկեցաւ մանուկն :

Ի քաղաքի միում էր կայսր ոմն եւ ունէր երիս զիայորս քաջամարտիկս եւ յոյժ սիրէր զնոսայ . . .

30բ Առակ չորրորդ դպրապետին զոր ասաց վասն կնոջն միոյ որ կամէր սիրել զգահանայն սիրով կինն .

Ի քաղաքի միում կայր զիհայ(?) մի ծեր արդար եւ երկիւղած յոյժ . . .

37բ Եօթներորդ անգամ զորդի արքային տանիլ ի գլխայտումն եւ եօթնումն դպրապետն Յովայկիմ անուանեալ առակօք փրկել զնայ .

Յեօթներորդումն աւուրն ելեալ կայսրն նստէր ի գահուն իւր եւ հրամայեաց կոչել զգահճապետն եւ ասէ . . .

39ա Եօթներրորդ առակ զոր ասաց Յովայկիմ դպրապետն եւ փրկեաց զմանուկն եւ խոստացեալ խօսք .

Ի քաղաքին միում էր զինայորն ոմն ազայտազն եւ ունէր կին գեղեցիկ որպէս թագուհին քո եւ . . .

46բ Եօթներորդ առակ թագուհոյն զոր ասաց վասն թագա-
յորին ումեմն որ ունէր զինայոր մի յոյժ սիրելի որ է առ զթագուհին
եւ փանեաւ :

Ի քաղաքի միում կայր թագայոր մի եւ սիրէր զթագուհին յոյժ
եւ պահէր զնայ ի մէջ ամուր աշտարակին միում . . .

50ա Չորրորդ անգամ տանիլ զորդին արքային ի մահ եւ դալ
հասանել մալխի օր ախ դպրայպետն եւ առակօք ազատեաց :

Ի չորրորդին աւուրն նստեալ կա[յ]ս[ր]ըն ի դայումն իւր եւ
հրամայեաց զդահաճայպետն կոչել առ ինքն . . .

(Թերթեր 45բ-ի եւ 46ա-ի վրայ, որ անցեալում եղել է պարապ
գրուել է երկու երգ տարբեր ու անվարժ գրիչով որոնց սկզբնատողե-
րից մէկ երկուսը բերում եմք ստորեւ) :

Չում նոր աս յիմանման դու իմ հագալն

Քերն էրմանամ ցէրէկն փոյմանամ

Չեմ խբար թէ քո սէրն յիչայ շինել ինձ :

Ղոււ Մարկոսէս քո ձեռնուն դար? քեզ զինս . . . ?

Քո աչքի ցաւն քաշիր տուր ինձ :

Ահա տեսէք զինչ կար ճիւղին

Որ նաւն ուտամբ(?) գայր

Ահա տեսան բուն կայր ճիւղին

Ճիւղի ծառին

Մի տուփ բեմին, բեմին(?)

NEW MANUSCRIPTS

L. K. MINASSIAN

(Summary)

The author presents ten new Armenian manuscripts, of which six are found in New Julfa, two in Teheran, one in London, and one in the Penaki Museum of Athens. Six of these manuscripts are Gospels copied in the years of 1480, 1582, 1630, 17th c., 1933 and 1938. One of the manuscripts is a Barzadoumar — Hymn book (1660?); the other is a Dictionary — Compilation (1845), and the remaining two are entitled **The Childhood of Christ** (18th c.) and **The History of Ludwig and Alexander** (18th c.).